

Sygn. akt VI GC 691/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

przeciwko **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 1 434 złotych (jeden tysiąc czterysta trzydzieści cztery złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 27 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 792,72 złotych (siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 691/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 6 888 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 27 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdu należącego do R. C..

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 marca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 7401/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany wskazał, że poinformował poszkodowanego reprezentowanego przez G. G. za pośrednictwem poczty elektronicznej o wysokości stawek za najem oraz że w przypadku konieczności najmu pojazdu zastępczego może on skorzystać z usług ogólnopolskiej firmy współpracującej z pozwanym. W sytuacji zatem gdy poszkodowany nie był zainteresowany ofertą pozwanego i wynajął pojazd zastępczy od powoda za wyższą stawkę, naruszył wymagany

od niego obowiązek minimalizacji szkody. Nadto pozwany zakwestionował również wysokość stawki za najem pojazdu zastosowanej przez powoda wskazując, że poszkodowany miał możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego w segmencie właściwym dla uszkodzonego pojazdu marki A. (...) za niższą stawkę u innych podmiotów. Pozwany zakwestionował także uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie podnosząc, że wydłużony czas naprawy pojazdu wynikał w przeważającej mierze z oczekiwania na części zamienne, przy czym jedyną częścią zamienną, jaka miała zostać zamówiona była osłona lusterka, pozostałe zaś uszkodzenia nie uniemożliwiały eksploatacji pojazdu. Pozwany wskazał, że w takiej sytuacji poszkodowany mógł oddać pojazd do warsztatu po dostarczeniu koniecznej do naprawy części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 lipca 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do R. C.. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

niesporne

W dniu 04 lipca 2017 roku R. C. zlecił pracownikowi zakładu (...) prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – G. G. zgłoszenie szkody w pojeździe marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

W zgłoszeniu szkody dokonany w imieniu poszkodowanego G. G. wyraził zgodę na przesyłanie korespondencji wyłącznie na adres mailowy.

Pismem z dnia 04 lipca 2017 roku wysłanym na wskazany adres mailowy Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował G. G., że jeżeli uszkodzenia pojazdu uniemożliwiają jego dalszą eksploatację i konieczne jest korzystanie z samochodu zastępczego, ubezpieczyciel deklaruje gotowość zorganizowania takiej usługi za dzienną stawkę najmu pojazdu uzależnioną od jego klasy, podając w załączeniu szczegółowe zestawienie klas pojazdów i stawek najmu, w tym odnośnie pojazdu marki A. (...) (klasa P) w kwocie 239 złotych brutto za dobę.

Jednocześnie wskazano, że w przypadku zainteresowania powyższą propozycją, należy skontaktować się z ubezpieczycielem telefonicznie (na wskazany numer) lub odpowiadając na przedmiotową wiadomość mailową.

pismo wraz z załącznikiem – k. 37-38 akt, potwierdzenie wysłania – k. 39-42 akt, wydruk zgłoszenia szkody – w aktach szkody, zeznania świadka G. G. – protokół rozprawy z dnia 12 września 2018 roku – k. 84-86 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:34-00:08:01), zeznania świadka R. C. – protokół rozprawy z dnia 12 września 2018 roku – k. 84-86 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:34-00:08:01)

Pismem z dnia 04 lipca 2017 roku Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. poinformował również poszkodowanego R. C., że w przypadku konieczności skorzystania z pojazdu zastępczego, ubezpieczyciel może zorganizować pojazd zastępczy odpowiadający parametrom uszkodzonego pojazdu, taki pojazd udostępniony zostanie za pośrednictwem ubezpieczyciela, według stawek z załączonego cennika. Wskazano również, że koszt takiego najmu będzie pokryty bezpośrednio przez ubezpieczyciela, co oznacza, że poszkodowany nie będzie zaangażowany w żadne formalności i nie zostanie obciążony żadnymi kosztami, a podmiot wypożyczający dysponuje flotą nowych pojazdów i może dostarczyć pojazd zastępczy pod wskazany adres. W piśmie tym podano również dane do kontaktu w celu uzyskania szczegółowych informacji i poinformowano o obowiązku współdziałania z ubezpieczycielem w toku likwidacji szkody oraz że w przypadku skorzystania z oferty innego podmiotu wynajmującego pojazdy zastępcze, ubezpieczyciel zwróci jedynie koszty najmu pojazdu zastępczego o klasie zbliżonej do uszkodzonego pojazdu, po stawkach nie wyższych niż w załączonym cenniku.

pismo – w aktach szkody

W dniu 05 lipca 2017 roku poszkodowany R. C. wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. pojazd zastępczy marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu w kwocie 688,80 złotych brutto za dobę w przypadku najmu pojazdu do 14 dni oraz w kwocie 590,40 złotych brutto – w przypadku najmu pojazdu na okres powyżej 14 dni.

umowa najmu wraz z załącznikiem – k. 9, 13 akt

W tym samym dniu, tj. w dniu 05 lipca 2017 roku, poszkodowany R. C. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. także umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie, jaka wynika ze stawek wskazanych przez wynajmującego, a także okresu trwania najmu, tj. począwszy od dnia podpisania niniejszej umowy do dnia wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym przy szkodzie całkowitej lub do pierwszego dnia, w którym obiektywnie możliwe było odebranie pojazdu z naprawy.

Również w tym dniu poszkodowany R. C. pozostawił swój pojazd w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

R. C. oświadczył przy tym, że nie jest płatnikiem podatku od towarów i usług oraz że otrzymał od ubezpieczyciela informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 11 akt, historia naprawy pojazdu – k. 18 akt, oświadczenie – k. 12 akt

W dniu 26 lipca 2017 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 14 dób (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. wystawił poszkodowanemu R. C. fakturę o numerze (...) na kwotę 9 643,20 złotych brutto (według stawki w kwocie 688,80 złotych).

faktura – k. 10 akt

Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 956 złotych uwzględniając okres 4 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 239 złotych brutto zgodnie z treścią pisma z dnia 04 lipca 2017 roku.

decyzja – k. 16 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 10 dni kalendarzowych.

Uszkodzenia powyższego pojazdu, które powstały po kolizji z dnia 03 lipca 2017 roku, nie pozwalały na bezpieczne poruszanie się tym pojazdem w ruchu ulicznym.

W okresie likwidacji szkody w T. i okolicach wypożyczalnie pojazdów stosowały za najem pojazdów zastępczych odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu (klasa E) stawki w kwocie od 196,80 złotych brutto do 485,85 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego M. T. – k. 107-119 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Odnośnie cenników załączonych przez powoda, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez powoda podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie cenniki stanowiące poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty w okresie likwidacji szkody, tj. w lipcu 2017 roku, tym bardziej, że powód nie wykazał, ażeby wskazane tam ceny najmu pojazdów zastępczych pozostawały aktualne w powyższym okresie (przedstawione kalkulacje najmu dotyczą okresu późniejszego, grudnia 2017 roku – stycznia 2018 roku). Nadto Sąd zważył, że owe cenniki stanowią jedynie oferty, które nie obrazują stawek wynikających z konkretnych umów zawieranych z najemcami po przeprowadzeniu rokowań.

Sąd nie oparł się również na przedłożonym przez pozwanego wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 maja 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII Ga 63/17 oddalającym apelację w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi, mając na uwadze, że Sąd nie jest związany treścią orzeczeń wydanych w innych sprawach, czy wyrażonymi tam poglądami prawnymi oraz treścią art. 11 k.p.c., zgodnie z którym Sąd związany jest wyłącznie prawomocnym wyrokiem skazującym.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka G. G. w zakresie, w jakim wskazał on, że nie przekazał poszkodowanemu otrzymanej od ubezpieczyciela informacji dotyczącej możliwości zorganizowania przez niego najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych stawek najmu w przypadku wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, gdyż w tym czasie poszkodowany miał już wynajęty pojazd przez inny podmiot. Sąd miał przy tym na uwadze, że okoliczność ta pozostaje w sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, z którego wynika jednoznacznie, że świadek przedmiotową informację otrzymał mailowo w dniu 04 lipca 2017 roku, natomiast wynajęcie pojazdu przez poszkodowanego miało miejsce dopiero następnego dnia. Jednocześnie wątpliwości Sądu w świetle doświadczenia życiowego wzbudziła również kategoryczność zeznań świadka, który pamiętał dokładnie, że właśnie w tej konkretnej sprawie – niczym się przecież nie wyróżniającej – nie przekazał poszkodowanemu przedmiotowej informacji.

Sąd miał również na uwadze, że poszkodowany R. C. zlecił świadkowi jako przedstawicielowi zakładu naprawczego zgłoszenie szkody zaistniałej w dniu 03 lipca 2017 roku udzielając mu w sposób dorozumiany w tym zakresie pełnomocnictwa. Świadek G. G. bezspornie zaistniałą szkodę w imieniu poszkodowanego zgłosił i – co również bezsporne – otrzymał tego samego dnia od ubezpieczyciela informację dotyczącą możliwości zorganizowania przez niego najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych stawek najmu w przypadku wynajęcia pojazdu we własnym zakresie. Jednocześnie jak wynikało z oświadczenia poszkodowanego złożonego w dniu zawarcia umowy najmu, tj. w dniu 05 lipca 2017 roku, został on poinformowany przez ubezpieczyciela o możliwości najmu pojazdu zastępczego. Skoro zatem ubezpieczyciel skierował informację o zasadach najmu pojazdu zastępczego do pełnomocnika poszkodowanego i skoro w dniu 05 lipca 2017 roku poszkodowany posiadał o tej informacji wiedzę (oświadczenie – k. 12 akt), nasuwa się logiczny wniosek, że musiał zostać o tym poinformowany przez mającego tę wiedzę wyłącznie świadka G. G.. Pozwany ubezpieczyciel co prawda informował również bezpośrednio poszkodowanego o możliwości i zasadach najmu pojazdu zastępczego wysyłając w tym przedmiocie na prawidłowy (potwierdzony przez świadka) adres zamieszkania pismo z datą w nagłówku „dnia 04 lipca 2017 roku”, jednakże mając na uwadze datę jego sporządzenia i ewentualny obrót pocztowy, nie jest możliwe, ażeby wiedzę o możliwości i zasadach najmu pojazdu zastępczego poszkodowany w dniu 05 lipca 2017 roku posiadał z przedmiotowego pisma. Sąd zważył również, że poszkodowany R. C. w swoich zeznaniach nie potwierdził jego otrzymania, aczkolwiek okoliczności tej kategorycznie nie zaprzeczył, a w aktach szkody brak jest również dowodu jego odbioru przez poszkodowanego. Wprawdzie poszkodowany w swoich zeznaniach wskazał również, że nie miał informacji od ubezpieczyciela w kwestii najmu pojazdu zastępczego, ale stoi to w sprzeczności z treścią jego oświadczenia z dnia 05 lipca 2017 roku (k. 12 akt), a zatem złożonego jeszcze na etapie przedprocesowym, gdy strony nie prowadziły w tym zakresie żadnego sporu. Sąd też jego zeznania odnośnie braku informacji ze strony ubezpieczyciela Sąd również uznał za niewiarygodne.

Powyższe w ocenie Sądu pozwoliło na uznanie, że poszkodowany R. C. naruszył zasadę minimalizacji szkody – w momencie wynajęcia pojazdu zastępczego oświadczył bowiem, że został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela, a jednocześnie nie podjął żadnych czynności w kierunku zainteresowania się tą ofertą.

W tym miejscu wskazać należy, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17).

W niniejszej sprawie bez wątplenia pozwany zakład ubezpieczeń zaproponował skorzystanie z oferty wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem informując także, że w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u tego podmiotu zgodnie z załączonym cennikiem i jednocześnie powód nie zdołał wykazać, że w sprawie zachodziły szczególne potrzeby po stronie poszkodowanego uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego. Powyższe zaś w ocenie Sądu przesądza o naruszeniu przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody i powoduje, że wynajęcie pojazdu od powoda przy zastosowaniu wyższej stawki nie może zostać uznane za zasadne. W sytuacji bowiem, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę, a następnie wynajął pojazd za kwotę wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody (z uzasadnienia pytania prawnego w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17). W tej sytuacji roszczenie powoda o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym R. C. w zakresie przekraczającym koszty najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie. Sam najem pojazdu zastępczego pozostawał przy tym oczywiście w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu poszkodowanego, jednakże poszkodowany swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu choćby sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczynił się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XX III Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samochodu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalałyby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać

przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17).

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie, w szczególności uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego M. T.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków, nie była ona również w zakresie założeń i wniosków kwestionowana przez żadną ze stron, toteż i Sąd nie znalazł podstaw do zdezawuowania jej wartości i mocy dowodowej, wobec czego oparł się na niej ustalając, że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 10 dni kalendarzowych, a uszkodzenia powyższego pojazdu, które powstały po kolizji z dnia 03 lipca 2017 roku, nie pozwalały na bezpieczne poruszanie się tym pojazdem w ruchu ulicznym.

Z uwagi na ustalenie, z przyczyn wskazanych powyżej, że poszkodowany uchybił obowiązkowi minimalizacji szkody, Sąd rozstrzygając sprawę nie oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie, w jakim ustalała ona stawki za najem pojazdów zastępczych klasy E w T. i okolicach w okresie likwidacji szkody.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 6 888 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 27 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdu należącego do R. C..

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kwestionował uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego, stawkę najmu przyjętą przez powoda oraz podnosił, że poszkodowany jeszcze przed wynajęciem pojazdu u powoda został poinformowany o możliwości skorzystania z oferty wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem i że w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u tego podmiotu zgodnie z dołączonym cennikiem.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan

rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego R. C. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 03 lipca 2017 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego przez poszkodowanego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Nie powielając argumentacji zawartej w powyższej części uzasadnienia, dzieląc w pełni założenia i wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego, Sąd ustalił, że w niniejszej sprawie najem pojazdu zastępczego był celowo i ekonomicznie uzasadniony przez okres 10 dni. Jednocześnie z uwagi na uznanie, że poszkodowany przyczynił się do powiększenia szkody, Sąd nie oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie ustalonych przez niego stawek najmu stosowanych w okresie likwidacji szkody i przyjął, że zasadnym jest uwzględnienie w wysokości przysługującego powodowi odszkodowania stawki w kwocie 239 złotych brutto zastosowanej przez pozwanego (na marginesie jedynie wskazując, że miała ona walor stawki rynkowej, w przeciwieństwie do stawki przyjętej przez powoda, która nie występowała na lokalnym dla poszkodowanego rynku, przeto nawet w przypadku braku naruszenia zasady minimalizacji szkody przez poszkodowanego, nie mogłaby ona stanowić podstawy ustalenia wysokości należnego w niniejszej sprawie odszkodowania).

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (10 dni) oraz stawki w kwocie 239 złotych brutto, a zatem kwotę 2 390 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 956 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne w zakresie kwoty 1 434 złotych.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 1 434 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 27 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 20,82 %, a pozwany w 79,18%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 3 102,67 złotych (opłata sądowa od pozwu – 345 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 1 800 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 940,67 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 817 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 1 800 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 645,98 złotych (20,82% z kwoty 3 102,67 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 1 438,70 złotych (79,18% z kwoty 1 817 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód winien zwrócić pozwanemu kwotę 792,72 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 07 kwietnia 2019 roku